Lietas Nr. C04360013
Lietas arhīva Nr. C-0650-14/19

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2014.gada 8.decembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija
tiesnese Milda Zelmene
ar sekretāri Ditu Lūsīti

piedaloties prasītājas pārstāvei /pers. A/ un atbildētājas pārstāvei zvērinātai advokātei Itai Megnei

Brīvības bulvārī 34, Rīgā, izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu **/pers. B/** prasībā pret **/pers. C/** par dāvinājuma līguma atcelšanu, īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamu īpašumu un nostiprināšanu zemesgrāmatā.

Aprakstošā daļa

2013.gada 31.jūlijā prasītāja /Pers. B/ Rīgas apgabaltiesā cēlusi prasību pret atbildētāju /pers. C/ par dāvinājuma līguma atcelšanu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2005.gada 2.novembrī starp /pers. B/ kā dāvinātāju un /pers. C/ kā apdāvināto noslēgts dāvinājuma līgums, kuru apliecinājusi zvērināta notāre Santa Terjohina. Ar šo dāvinājuma līgumu /pers. B/ viņai piederošo dzīvokļa īpašumu Nr./numurs/ un pie tā piederošās daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas kopīpašuma 504/30224 domājamās daļas, kas atrodas /adrese/, kadastra Nr. /numurs A/, uzdāvinājusi /pers. C/.

Uz iepriekš minētā dāvinājuma līguma pamata /pers. C/ īpašuma tiesības uz iepriekš minēto dzīvokļa īpašumu nostiprinātas Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā Nr./Numurs B/.

Dāvinājuma līguma 4.punktā noteikts, ka visus izdevumus par dzīvokļa apkuri, apgaismošanu u.c., kā arī uzkopt un remontēt dzīvokli uz sava rēķina sedz apdāvinātā, t.i. /pers. C/, bet dāvinātāja līgumā minēto dzīvokļa īpašumu nodod apdāvinātās lietojumā un valdījumā ar visiem šai līguma punktā minētajiem apgrūtinājumiem un ierobežojumiem, līdz ar visām tiesībām, pienākumiem un piederumiem šī līguma parakstīšanas dienā, ar kuru norobežojami līgumslēdzēju starpā visi norēķini par šī dzīvokļa īpašuma ienākumiem, izdevumiem un obligātajiem maksājumiem.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2013.gada jūnijā saņemts dzīvojamās mājas apsaimniekotāja SIA „NĪA Nami" rēķins, no kura redzams, ka /pers. C/ ilgstoši nav apmaksājusi apsaimniekotāja rēķinus tādēļ izveidojies maksājumu parāds LVL 715,87, kas kopā ar kārtējo mēneša maksājumu LVL 95,15, ir LVL 811,05, turklāt rēķinā norādīts, ka par maksājumu kavējumu ir aprēķināts arī līgumsods LVL 50,42. 2013.gada 22.maijā /pers. C/ mājas apsaimniekotājam no kopējā parāda ir samaksājusi tikai LVL 80, turklāt daļu no šīs summas atbildētājai pēc viņas lūguma iedevusi prasītāja. Tāpat /Pers. C/ ilgstoši nav veikusi maksājumus par dzīvoklī izlietoto gāzi, sakarā ar ko izveidojies parāds LVL 135,96, kaut arī

2010. un 2011.gadā par saņemto gāzi samaksājusi prasītāja. Arī par nekustamā īpašuma nodokli ir parāds LVL 29,54, sakarā ar ko aprēķināta nokavējuma nauda LVL 3,42, bet kopā ar kārtējo maksājumu LVL 9,84 īpašuma nodokļa maksājums ir LVL 42,80. Tā kā atbildētāja ilgstoši nestrādā algotu darbu, prasītāja ir spiesta viņas vietā veikt visus maksājumus, kaut arī prasītājas vienīgais iztikas avots ir pensija.

Prasītāja norāda, ka laikā, kad atbildētāja ienāca dzīvot viņai uzdāvinātajā dzīvoklī, tas bija izremontēts un iekārtots ar jaunām mēbelēm, bet tagad viss ir nolietojies, taču atbildētāja nepilda dāvinājuma līgumā paredzēto pienākumu veikt dzīvokļa remontu. Turklāt dzīvoklī valda nekārtība un netīrība, jo atbildētāja dzīvokli nekopj un netīra, bet tieši otrādi pati šādu situāciju rada. Uz jautājumu, kad viņa samaksās parādus par dzīvokli, /pers. C/ atbild, ka maksās tad, kad būs nauda.

Dzīvojamās mājas apsaimniekotājs SIA „NĪA Nami" prasītāju ir brīdinājis, ka vērsīsies tiesā ar prasību par parāda piedziņu, bet tā kā atbildētāja, kas pēc dāvinājuma līguma noslēgšanas ir dzīvokļa īpašniece, algotu darbu nestrādā, piedziņa tiks vērsta uz dzīvokļa īpašumu, kas ir prasītājas vienīgā dzīves vieta. Tādēļ, lai nezaudētu šo dzīvokli, prasītāja savu iespēju robežās atbildētājas vietā cenšas apmaksāt parādus, kas ir izveidojušies tādēļ, ka atbildētāja nepilda dāvinājuma līgumā paredzēto pienākumu veikt visus maksājumus par dzīvokli.

Lai saglabātu sev dzīves vietu, /pers. B/ ar mājas apsaimniekotāju SIA „NĪA Nami" 2013.gada 11.jūlijā noslēgusi vienošanos par parāda LVL 811,05 samaksu līdz 2013.gada 25.novembrim, saņemot par to apsolījumu necelt tiesā parāda piedziņas prasību un neaprēķināt nokavējuma procentus. Pildot šo vienošanos prasītāja jau ir samaksājusi SIA „NĪA Nami" parāda daļu LVL 455,40 apmērā.

Prasītāja uzskata, ka atbildētāja ar savu rīcību ir viņu rupji apvainojusi un nodarījusi viņai svarīgu mantisku zaudējumu, radot prasītājai draudus zaudēt viņas vienīgo dzīves vietu, kas dod pamatu prasīt dāvinājuma līguma atcelšanu.

Atsaucoties uz Civillikuma 1919., 1928. un 1930.pantiem, /pers. B/ prasības pieteikumā lūgusi:

- atcelt 2005.gada 2.novembra dāvinājuma līgumu;
- nostiprināt prasītājai īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr./numurs/ un pie tā piederošām daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas kopīpašuma 504/30224 domājamām daļām, kas atrodas /adrese/, kadastra Nr. /numurs A/.

Atbildētāja/pers. C/ iesniegusi rakstveida paskaidrojumus uz prasību, norādot, ka to neatzīst un uzskata par nepamatotu.

Paskaidrojumos norādīts, ka atbildētāja ir prasītājas mazmeita un 2005.gada 2.novembra dāvinājuma līgums tika noslēgts pēc prasītājas ierosinājuma. Dāvinājuma līgumā tika iekļauts nosacījums, ka uzdāvinātajā dzīvoklī līdz mūža beigām varēs dzīvot gan prasītāja, gan viņas laulātais – atbildētājas vecaistēvs /pers. G/, kurš 2008.gada 25.decembrī miris. Pēc vectēva nāves prasītāja uzaicināja atbildētāju kopā ar viņas draugu /pers. H/ dzīvot pie sevis, tādēļ 2009.gada sākumā viņi pārcēlās uz prasībā minēto dzīvokli. Neraugoties uz dāvinājuma līgumā norādīto, prasītājai ar atbildētāju bija vienošanās, ka faktiskā dzīvokļa īpašniece līdz mūža beigām būs /pers. B/, bet atbildētāja viņai palīdzēs gan finansiāli, veicot visus nepieciešamos maksājumus par dzīvokli, gan arī citādi rūpēsies par prasītāju.

Atbildētāja paskaidrojumos norāda, ka prasītājai ir ļoti valdonīgs raksturs un visos jautājumos viņa rīkojas pēc saviem ieskatiem, nerēķinoties ar atbildētāju un viņas draugu, taču viņi cenšas būt ieciešīgi un saprotoši. Jau no 2005.gada atbildētāja ar savu draugu veic maksājumus par dzīvokli, bet no 2009.gada arī maksājumus par elektrību, televīziju un citus maksājumus, bet prasītāja saskaņā ar pušu norunu maksā par gāzi. 2013.gada sākumā atbildētāja zaudējusi darbu un tad sākušās problēmas ar maksājumiem. Lai iegūtu naudas līdzekļus, puses vienojušās vienu dzīvokļa istabu izīrēt, taču tas nav noticis tādēļ, ka prasītāja mainīja savu viedokli un istabas izīrēšanai nepiekrita. Turklāt algotu darbu atbildētāja nevar strādāt sakarā ar nepieciešamību uzmanīt prasītāju, kura dzīvoklī rada nekārtību, atstāj neaizvērtus ūdens krānus un ieslēgtu gāzi, kā arī smēķē gultā, tādejādi radot bīstamas situācijas un apdraudot gan sevi, gan kaimiņus.

Paskaidrojumos norādīts, ka pušu starpā bija panākta vienošanās parādu nama apsaimniekotājam

apmaksāt kopīgi, taču prasītāja mainīja savas domas un sāka no atbildētājas slēpt piesūtītos rēķinus, uz atbildētājas jautājumiem atbildot, ka maksās visu pati un arī dzīvoklī grib dzīvot viena pati, ko atbildētāja skaidro ar nodomu atņemt viņai prasībā minēto dzīvokli un uzdāvināt to atbildētājas brālim. /pers. C/ norāda, ka gan viņa, gan viņas draugs vienmēr cenšas palīdzēt prasītājai un pat izdabāt viņai, bet maksājumu parādi ir izveidojušies objektīvu iemeslu dēļ, nevis tīši, kā to norāda prasītāja, ko var apliecināt liecinieki /pers. H/ un /pers. I/.

Tiesas sēdē prasītājas /pers. B/ pārstāve uz mutiska pilnvarojuma pamata /pers. A/ prasību uzturēja saskaņā ar prasības pieteikumā norādītajiem argumentiem un lūdza prasību apmierināt. Pārstāve iesniedza tiesai pārskatu, saskaņā ar kuru prasītājas veiktie maksājumi par strīdus dzīvokli pēc tā uzdāvināšanas atbildētājai pavisam kopā ir EUR 4’296,58. Prasītājas pārstāve paskaidroja, ka, lai nepaliktu bez pajumtes, prasītāja bija spiesta samaksāt šādu summu, taču tā kā prasītājai pensija ir neliela, ar šiem piespiedu maksājumiem viņai nodarīts svarīgs mantisks zaudējums, kas atbilstoši Civillikuma 1919.pantam dod pamatu atsaukt dāvinājumu. Ja prasītāja atbildētājas vietā nemaksātu dzīvokļa parādus, tad uz šo dzīvokli, kas ir prasītājas vienīgā dzīves vieta, tiktu vērsta piedziņa, jo atbildētājai nav pastāvīgas darba vietas un ienākumu, līdz ar to prasītājai ir reāli draudi palikt bez pajumtes. Atbildētājas parāda dēļ jau 2009.gadā zemesgrāmatā uz šo dzīvokli bija ierakstīta piedziņas atzīme un arī tad šo parādu samaksāja prasītāja. Atbildētājas bezatbildības dēļ, jo viņa neveic maksājumus par dzīvokli, tātad faktiski nepilda dāvinājuma līguma nosacījumus, prasītāja spiesta regulāri maksāt viņas vietā un ciest zaudējumus, tādēļ prasītāja uzskata, ka ir tiesisks pamats atbilstoši Civillikuma 1919.pantam atsaukt dāvinājumu. Prasītājas pārstāve paskaidroja, ka pēc 2013.gada 21.novembra tiesas sēdes, kurā puses tika aicinātas uz izlīgumu un atbildētāja apņēmās prasītājai atmaksāt visu viņas par dzīvokli samaksāto summu, /pers. C/ ir veikusi tikai vienu maksājumu 2013.gada decembrī ar pasta pārvedumu atsūtot prasītājai LVL 150, taču pēc tam atbildētāja nav veikusi nekādas darbības, lai norēķinātos ar prasītāju un tādejādi noslēgtu izlīgumu, līdz ar to ir pamats apmierināt prasību.

Atbildētājas/pers. C/ pārstāve zvērināta advokāte Ita Megne prasību neatzina, norādot, ka pievienojas atbildētājas iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos minētajiem argumentiem un lūdza prasību noraidīt. Pārstāve papildus paskaidroja, ka pašlaik atbildētāja ir iekārtojusies darbā un veic arī maksājumus par dzīvokli, par ko lietā ir iesniegti pierādījumi. Atbildētāja prasītājai 2013.gada decembrī ir samaksājusi LVL 150 kā atlīdzību par viņas veiktajiem maksājumiem, taču materiālo grūtību dēļ vairāk atbildētāja prasītājai samaksāt nevarēja.

Motīvu daļa

Novērtējusi pušu pārstāvju paskaidrojumus un liecinieces /pers. I/ liecības kopā ar visiem lietas materiāliem, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma.

Lietā ir 2005.gada 2.novembrī zvērinātas notāres Santas Terjohinas ar reģistra Nr./reģistra numurs A/ apliecinātais dāvinājuma līgums, ar kuru dāvinātāja /pers. B/ viņai piederošo dzīvokļa īpašumu Nr./numurs/un pie tā piederošās daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas kopīpašuma 504/30224 domājamās daļas, kas atrodas /adrese/, kadastra Nr. /numurs A/, uzdāvinājusi apdāvinātajai /pers. C/ (21.-22.lietas lapa).

Minētā dāvinājuma līguma 4.punktā puses vienojušās, ka:

dāvinātāja /pers. B/ patur savā un sava vīra /pers. G/ lietošanā līdz viņu abu mūža galam atdāvinātā dzīvokļa Nr./numurs/, /adrese/, visas tās telpas un palīgtelpas, ko viņi lietojuši līdz šim.

Visus izdevumus par dzīvokļa apkuri, apgaismošanu u.c., uzkopt un remontēt dzīvokli uz sava rēķina, sedz apdāvinātā.

Līgumslēdzēji vienojas, ka apdāvinātā nedrīkst šo līguma objektu – dzīvokļa īpašumu

Nr./numurs/, /adrese/, dāvinātājas /pers. B/ un viņas vīra /pers. G/ dzīves laikā pārdot, dāvināt, ieķīlāt, izīrēt, iznomāt, patapināt, mainīt, apgrūtināt ar lietu un/vai saistību tiesībām, pierakstīt trešās personas vai citādi rīkoties bez /pers. B/ un viņas vīra /pers. G/ atsevišķas, rakstiskas, notariāli noformētas, piekrišanas.

Dāvinātāja nodod šo dzīvokļa īpašumu apdāvinātās lietojumā un valdījumā ar šī līguma šinī punktā minētajiem apgrūtinājumiem un aprobežojumiem, līdz ar visām tiesībām, pienākumiem un piederumiem ar šī līguma parakstīšanas dienu, ar kuru norobežojami līgumslēdzēju starpā visi norēķini par šī īpašuma ienākumiem, izdevumiem un obligātajiem maksājumiem.

Īpašuma tiesības pāries apdāvinātajai pēc līguma koroborēšanas Zemesgrāmatā.

No Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatu nodalījuma Nr./Numurs B/noraksta redzams, ka uz 2005.gada 2.novembra dāvinājuma līguma pamata /pers. C/ īpašuma tiesības uz līgumā minēto dzīvokļa īpašumu 2006.gada 4.janvārī nostiprinātas zemesgrāmatā (20.lietas lapa).

No minētā secināms, ka prasītāja /pers. B/ no savas puses ar atbildētāju /pers. C/ noslēgto dāvinājuma līgumu ir izpildījusi, nododot līgumā norādīto dzīvokļa īpašumu atbildētājas īpašumā, ko apliecina viņas īpašuma tiesību nostiprinājums zemesgrāmatā.

Iepriekš minētā zemesgrāmatu nodalījuma III daļas 1.iedaļā „Lietu tiesības, kas apgrūtina nekustamo īpašumu", ar Nr.1.1., pamatojoties uz 2005.gada 2.novembra dāvinājuma līgumu, nostiprināta bezmaksas lietošanas tiesība /pers. B/ un /pers. G/ līdz mūža galam uz visām tām telpām un palīgtelpām, kas lietotas līdz minētā dāvinājuma līguma noslēgšanai.

No lietā iesniegtās miršanas apliecības redzams, ka dāvinājuma līguma 4.punktā minētais prasītājas vīrs /pers. G/ 2008.gada 25.decembrī miris (31.lietas lapa). Tanī pat laikā lietā nav strīda, ka atbilstoši pušu starpā noslēgtā dāvinājuma līguma nosacījumiem un uz tā pamata izdarītajam ierakstam zemesgrāmatā prasītājai /pers. B/ līdz viņas mūža beigām saglabājas bezmaksas lietošanas tiesība uz telpām /pers. C/ uzdāvinātajā dzīvoklī.

Taču lietā iesniegtie pierādījumi liecina, ka atbildētāja /pers. C/ pienācīgi nepilda dāvinājuma līguma 4.punktā paredzēto pienākumu segt visus ar dzīvokļa lietošanu saistītos izdevumus, kas atbilstoši līguma nosacījumiem viņai jādara kopš tā noslēgšanas, t.i. 2005.gada 2.novembra.

Atbildētāja faktiski neapstrīd prasības pieteikumā norādīto, ka viņa ilgstoši nav apmaksājusi mājas apsaimniekotājas SIA „NĪA Nami" izsniegtos rēķinus, sakarā ar ko ir izveidojies parāds un par maksājumu kavējumiem jāmaksā arī līgumsods.

Minēto apliecina arī SIA „NĪA Nami" 2013.gada 11.jūnijā /pers. C/ par dzīvokli Nr./numurs/, /adrese/ izrakstītais rēķins, kurā norādīts parāds par iepriekšējo periodu LVL 715, līgumsods LVL 37,26, kas kopā ar kārtējo mēneša maksājumu LVL 95,18, veido apmaksājamo summu LVL 811,05 (23.lietas lapa).

Lietā ir 2013.gada 11.jūlijā starp prasītāju /pers. B/ un SIA „NĪA Nami" noslēgtā vienošanās, ar kuru prasītāja apņēmusies līdz 2013.gada 25.novembrim samaksāt parādu par dzīvokļa īpašuma Nr./numurs/, /adrese/ apsaimniekošanu un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem LVL 811,05 apmērā, veicot maksājumus ar šo vienošanos noteiktajos termiņos. Savukārt SIA „NĪA Nami" apņēmusies līdz 2013.gada 30.novembrim neaprēķināt līgumsodu, ja parāds tiks samaksāts šajā vienošanās paredzētajos termiņos un apjomā (18.lietas lapa).

SIA „NĪA Nami" 2014.gada 6.februāra izziņa apliecina, ka /pers. B/ laikā no 2013.gada jūlija līdz decembrim par prasībā minētā dzīvokļa apsaimniekošanu un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem ir samaksājusi pavisam LVL 866,64, tādejādi izpildot arī 2013.gada 11.jūlija vienošanos un dzēšot tajā norādīto parāda summu. Minētajā izziņā norādīts arī, ka /pers. C/ šai laika posmā ir veikusi tikai divus maksājumus 2013.gads 19.novembrī LVL 50 un 2014.gada 28.janvārī EUR 100,30, bet uz izziņas izsniegšanas dienu maksājumu parāds par šo dzīvokli ir EUR 159 (86.lietas lapa).

Minētajā izziņā norādītos /pers. B/ maksājumus apliecina arī prasītājas iesniegtie maksājumu dokumenti (90., 94., 97., 100., 103. un 105.lietas lapa).

Turklāt lietā ir iesniegti pierādījumi, no kuriem redzams, ka arī 2014.gada aprīlī /pers. B/ ir apmaksājusi apsaimniekotāja rēķinu EUR 427,95 apmērā, kurā ietverts kārtējais ikmēneša maksājums EUR 160,46, līgumsods EUR 5,52, kā arī parāds par iepriekšējo periodu EUR 232,70 (107. un 108.lietas lapa).

Tiesa uzskata, ka iepriekš minētais dod pamatu secināt, ka atbildētāja /pers. C/ sistemātiski nepilda ar dāvinājuma līguma 4.punktu uzņemto pienākumu segt visus izdevumus par viņai uzdāvināto dzīvokļa īpašumu, kas ir viņas kā dzīvokļa īpašnieces pienākums arī atbilstoši likuma „Par dzīvokļa īpašumu" (spēkā līdz 2010.gada 31.decembrim) 12.panta, kā arī Dzīvokļa īpašuma likuma (spēkā no 2011.gada 1.janvāra) 10.panta nosacījumiem.

No Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatu nodalījuma Nr./Numurs B/ noraksta redzams, ka jau 2009.gada oktobrī prasībā minētajam dzīvokļa īpašumam uz tiesas sprieduma pamata zemesgrāmatā bija ierakstīta piedziņas atzīme, kura vēlāk dzēsta. Tā kā šajā laikā dzīvoklis zemesgrāmatā bija reģistrēts uz atbildētājas /pers. C/ vārda, nav šaubu, ka šī piedziņas atzīme tika ierakstīta sakarā ar viņas neizpildītām parāda saistībām. Kaut arī prasītājas pārstāve tiesas sēdē paskaidroja, ka šīs piedziņas atzīmes dzēšanu ir panākusi /pers. B/, samaksājot parādu atbildētājas vietā, taču pierādījumi par to lietā nav iesniegti.

Tanī pat laikā lietā nav strīda, ka uz prasības celšanas brīdi /pers. C/ ilgstoši nebija veikusi maksājumus par dzīvokli, sakarā ar ko bija izveidojies parāds LVL 811,05, kuru ir samaksājusi prasītāja.

Tādejādi tiesa secina, ka, neraugoties uz atbilstoši dāvinājuma līguma 4.punktam zemesgrāmatā nostiprināto dzīvokļa bezmaksas lietošanas tiesību līdz mūža beigām, lietā ir pierādīts, ka /pers. B/ nama apsaimniekotājai SIA „NĪA Nami" nepilna gada laikā /pers. C/ vietā ir samaksājusi EUR 1660,64 (LVL 866,64, kas atbilst EUR 1233,12, samaksu apliecina SIA „NĪA Nami" 2014.gada 6.februāra izziņa un EUR 427,95 samaksu - bankas apliecināts maksājumu uzdevums).

Kaut arī 2013.gada 21.novembra tiesas sēdē atbildētājas pārstāve piedāvāja noslēgt izlīgumu, norādot, ka tā panākšanai atbildētāja apņemas prasītājai atlīdzināt visus viņas par dzīvokli samaksātos izdevumus, maksājot katru mēnesi LVL 150, kas atbilst EUR 213,43, taču no pušu paskaidrojumiem un lietā iesniegtajiem pierādījumiem redzams, ka /pers. C/ ir veikusi tikai vienu šādu maksājumu 2013.gada 9.decembrī. Taču pēc tam 11 mēnešu, t.i. gandrīz gada, laikā atbildētāja nav veikusi nevienu maksājumu, lai atlīdzinātu prasītājas izdevumus, kas viņai radās atbildētājas vietā apmaksājot nama apsaimniekotāja rēķinus. Turklāt no lietas materiāliem redzams, ka atbildētāja ne tikai neturpināja atlīdzināt prasītājai viņas izdevumus par dzīvokli, bet turpināja neapmaksāt arī SIA „NĪA Nami" rēķinus, tādēļ 2014.gada aprīlī atkal bija izveidojies parāds EUR 427,95, kuru ir samaksājusi prasītāja. Tanī pat laikā no atbildētājas pārstāves tiesai iesniegtajiem maksājumu dokumentiem izriet, ka tikai neilgi pirms tiesas sēdes 2014.gada oktobrī un novembrī atbildētāja ir veikusi divus maksājumus nama apsaimniekotājam, daļēji dzēšot rēķinos no jauna izveidojušos parādu, kā arī veikusi vienu maksājumu par elektroenerģijas piegādi dzīvoklim.

Minētie apstākļi tiesas ieskatā liecina par to, ka pat pēc prasības celšanas tiesā par

dāvinājuma atsaukšanu, sakarā ar dāvinājuma līguma nosacījumu nepildīšanu, /pers. C/ turpina nepildīt saistības, ko ir uzņēmusies, noslēdzot dāvinājuma līgumu, t.i. sistemātiski neveic visus ar dzīvokļa īpašumu saistītos maksājumus, lai nodrošinātu prasītājai /pers. B/ līdz mūža beigām šī dzīvokļa bezmaksas lietošanu.

Atbildētājas argumenti, ka viņai nebija ienākumu un tādēļ viņa visus ar dzīvokļa lietošanu saistītos maksājumus nevarēja samaksāt, tiesas ieskatā ir nepamatoti, jo atbilstoši Civillikuma 1587.pantam *tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.*

Tā kā dāvinājuma līgumu ne kopumā, ne arī kādā daļā atbildētāja nav apstrīdējusi, tas ir atzīstams par abām pusēm saistošu un izpildāmu, turklāt lietā nav strīda, ka prasītāja no savas puses šo līgumu ir izpildījusi.

Tiesa uzskata, ka lietā nav pierādījumu, kas dotu pamatu secināt, ka dāvinājuma līgumā paredzētos maksājumus par dzīvokli /pers. C/ neveic objektīvu iemeslu dēļ, jo viņa ir darba spējīgā vecumā un lietā nav pierādījumu, ka kādu objektīvu iemeslu dēļ viņa nevarētu strādāt algotu darbu un gūt ienākumus, lai varētu izpildīt ar dāvinājuma līgumu uzņemtos pienākumus. Turklāt no pušu paskaidrojumiem redzams, ka uzdāvinātajā dzīvoklī kopā ar atbildētāju dzīvo arī viņas draugs /pers. H/, kuram kā liecina VSAA izziņa ir pastāvīgi ienākumi, tādēļ dāvinājuma līgumā paredzēto maksājumu par dzīvokļa lietošanu sistemātiska neveikšana tiesas ieskatā nav attaisnojama.

Ņemot vērā to, ka, izveidojoties maksājumu parādiem, nama apsaimniekotājam ir tiesības celt tiesā parāda piedziņas prasību un vērst piedziņu uz parādniecei, kas šinī gadījumā būtu dzīvokļa īpašniece /pers. C/, piederošo īpašumu, tiesa atzīst, ka šādā situācijā bija reāls pamats prasītājas bažām, ka dzīvoklis, kuru dāvinot atbildētāja prasītājai deva garantija to lietot līdz mūža beigām, tiks par parādiem atsavināts, kas varētu izraisīt arī šī dzīvokļa lietošanas tiesību zaudēšanu. Tādejādi, lai novērstu šādas situācijas rašanos, prasītāja bija spiesta atbildētājas vietā veikt maksājumus un lietā ir pierādīts, ka nepilna gada laikā prasītāja atbildētājas vietā ir EUR 1660,64. Tanī pat laikā, neraugoties uz celto prasību un 2013.gada 21.novembra tiesas sēdē pausto apņemšanos, atbildētāja gada laikā ir atmaksājusi prasītājas izdevumus par dzīvokļa maksājumiem tikai EUR 215,43 apmērā.

Lietā ir VSAA 2013.gada 14.junija izziņa, ka /pers. B/ vecuma pensija ir LVL 172,11 mēnesī, kas atbilst EUR 244,89, turklāt no lietā iesniegtajā izziņām redzams, ka prasītājai nepieder ne nekustami īpašumu, ne transporta līdzekļi.

Prasību /pers. B/ pamatojusi ar Civillikuma 1919.pantu, kura pirmā daļa nosaka, ka *dāvinājumu var atsaukt apdāvinātā rupjas nepateicības dēļ.*

Savukārt Civillikuma 1919.panta otrā daļa nosaka, ka *par apdāvinātā nepateicību jāatzīst dāvinātāja rupji apvainojumi vārdos vai darbos, viņam tīši nodarīts svarīgs mantisks zaudējums un viņa dzīvības apdraudējums, kā arī viņa atstāšana bezpalīdzības stāvoklī, ja bijis iespējams viņam palīdzēt.*

No prasības pieteikuma satura un prasītājas pārstāves paskaidrojumiem tiesas sēdē izriet, ka atbildētāja prasītājai ir nodarījusi svarīgu mantisku zaudējumu, jo, nepildot dāvinājuma līgumā uzņemto pienākumu veikt visus maksājumus par dzīvokli, kura lietošanas tiesība prasītājai pielīgta līdz mūža beigām, parādu dēļ šī prasītājas tiesība ir apdraudēta. Tā kā parādu piedziņas rezultātā dzīvokli varētu

atsavināt, prasītāja bija spiesta atbildētājas vietā samaksāt ievērojamas summas, bet ņemot vērā, ka prasītājas vienīgie ienākumi ir pensija, kas nodrošina tikai iztikas minimumu, atbildētājas vainas dēļ prasītājai ir nodarīts svarīgs mantisks zaudējums, kas atbilstoši Civillikuma 1919.panta otrās daļas nosacījumiem dod pamatu prasīt dāvinājuma atsaukšanu.

Ievērojot spriedumā iepriekš izklāstītos lietas apstākļus, tiesa minētos prasītājas argumentus atzīst par pamatotiem, jo tos apstiprina lietā iesniegtie pierādījumi. Līdz ar to tiesa atzīst, ka /pers. B/ prasība par dāvinājuma atsaukšanu ir pamatota un apmierināma, tātad pušu starpā noslēgtais dāvinājuma līgums ir atceļams.

Tiesa kā nepamatotu noraida atbildētājas argumentu, ka, neraugoties uz dāvinājuma līguma nosacījumiem, starp pusēm pastāvējusi mutiska vienošanās, ka dzīvokļa faktiskā īpašniece paliks prasītāja un viņa pati veiks maksājumus par dzīvokli, bet atbildētāja vajadzības gadījumā viņai palīdzēs.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu *katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus, tostarp prasītājam ir jāpierāda savu prasījumu pamatotība.*

Tiesa uzskata, ka atbildētāja, atbilstoši minētajai likuma normai, savus iebildumus pret prasību nav pierādījusi, jo lietā nav iesniegti nekādi pierādījumi par to, ka bez prasībā apstrīdētā dāvinājuma līguma starp pusēm būtu pastāvējušas vēl kādas citas vienošanās, kuras prasītājai būtu saistošas. Arī pēc atbildētājas lūguma tiesas sēdē uzklausītā lieciniece /pers. I/, kas ir strīdus dzīvokļa kaimiņiene, tiesai liecināja tikai to, ka viņai ir labas attiecības ar atbildētāju, bet prasītāja liecinieces ieskatā ir smaga rakstura cilvēks. Taču par dāvinājuma līguma nosacījumiem un par jebkādiem objektīviem apstākļiem, kas liedz atbildētājai un kopā ar viņu prasītājas uzdāvinātajā dzīvoklī dzīvojošajam draugam apmaksāt ar dzīvokļa lietošanu saistītos rēķinus, lieciniece neko liecināt nevarēja.

Tiesa kā nepamatotu noraida arī atbildētājas argumentu, ka prasītāja slēpusi no viņas apsaimniekotāja izrakstītos rēķinus, kas atbildētājai liedza tos apmaksāt, jo atbildētājai kā dzīvokļa īpašniecei nebija nekādu šķēršļu pieprasīt apsaimniekotājam izsniegt rēķinus viņai, taču lietā nav nekādu pierādījumu, ka atbildētāja būtu to darījusi. Turklāt, ja nemaksāšanas iemesls bija rēķinu nesaņemšana, tad nav nekāda attaisnojuma faktam, ka līdz lietas izskatīšanai pēc būtības atbildētāja nav atlīdzināt prasītājai par dzīvokli samaksāto summu, kas dotu pamatu tiesai citādi vērtēt prasības pamatā esošo argumentu par svarīga mantiska zaudējuma nodarīšanu dāvinātājai.

Atsaucot dāvinājumu, atjaunojas dāvinātājas īpašuma tiesības uz dāvinājuma līgumā minēto dzīvokļa īpašumu, līdz ar to arī zemesgrāmatā dzēšams īpašuma tiesību nostiprinājums, kas izdarīts pamatojoties uz atcelto dāvinājuma līgumu.

Apmierinot prasību, atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas nosacījumam no atbildētājas prasītājas labā piedzenami tiesas izdevumi, t.i. samaksātā valsts nodeva LVL 50, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi LVL 3,30 un samaksa par Valsts zemes dienesta kadastra izziņu LVL 5, t.i. kopā LVL 58,30, kas atbilstoši *Euro* ieviešanas kārtības likumam atbilst EUR 82,95.

Tā kā iesniedzot prasību prasītāja ar tiesas lēmumu daļēji ir atbrīvota no valsts nodevas samaksas, atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta pirmās daļas nosacījumam no atbildētājas valsts labā piedzenama valsts nodevas daļa, no kuras prasītāja tika atbrīvota, t.i. LVL 469,19, kas atbilst EUR 667,60.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33. un 39.pantu nosacījumiem no atbildētājas valsts labā piedzenami prasītājas nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 10,09.

Savukārt atbilstoši Civilprocesa likuma 204.^{1} pantam attiecībā uz piedziņām nosakāms desmit dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz izklāstīto un vadoties pēc Civillikuma 1587. un 1919.panta, kā arī Civilprocesa likuma 33., 39., 93., 97., 204.^{1}, 190. un 193. panta, tiesa

n o s p r i e d a:

Prasību apmierināt.

Atcelt 2005.gada 2.novembrī starp /pers. B/ kā dāvinātāju un /pers. C/ kā apdāvināto noslēgto dāvinājuma līgumu, kuru ar reģistrācijas Nr. 7372-7375 apliecinājusi zvērināta notāre Santa Terjohina.

Dzēst Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā Nr./Numurs B/ uz minētā dāvinājuma līguma pamata izdarīto īpašuma tiesību nostiprinājumu /pers. C/, personas kods /personas kods/, uz dzīvokļa īpašumu Nr./numurs/ un pie dzīvokļa īpašuma piederošām 504/30224 domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas, /adrese/, kadastra Nr. /numurs A/.

Atzīt /pers. B/, personas kods /personas kods/, īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr. 44, un pie dzīvokļa īpašuma piederošām 504/30224 domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas, /adrese/, kadastra Nr. /numurs A/, nostiprinot tās zemesgrāmatā.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, /pers. B/, personas kods /personas kods/, labā tiesas izdevumus EUR 82,95 (astoņdesmit divus *euro* un 95 *euro*centus).

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, valsts labā valsts nodevu EUR 668,56 (seši simti sešdesmit astoņus *euro* un 56 *euro*centus) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 10,09 (desmit *euro* un 09 *euro*centus).

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei attiecībā uz piedziņām - desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, nosakot, ka sprieduma labprātīgas izpildes gadījumā samaksu apliecinoši dokumenti iesniedzami Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātā divdesmit dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2014.gada 29.decembrī.

Tiesnese /personiskais paraksts/
M. Zelmene